

GEWIJZIGD ONTWERP VAN WET

Nr. 8

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is de bepalingen inzake het geding voor de kantonrechter in burgerlijke zaken te wijzigen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel I

Het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering wordt als volgt gewijzigd:

1. Artikel 97 wordt vervangen door het volgende artikel:

Artikel 97. De dagvaarding in zaken voor de kantonrechter is vrij van zegel en is niet onderworpen aan de verplichting tot registratie.

2. Na artikel 98 wordt een nieuw artikel 98a ingevoegd, luidende:

Artikel 98a. Elk beding, waarbij van de wettelijke regelen omtrent de betrekkelijke bevoegdheid van de kantonrechter wordt afgeweken, is nietig.

In geval van deze regelen wordt afgeweken, is de kantonrechter gehouden zich ambtshalve onbevoegd te verklaren. Artikel 157a is van toepassing.

3. Artikel 99 wordt gelezen:

Ten dage en ure bij de dagvaarding bepaald, of tussen partijen bestemd, zullen zij in persoon of bij gemachtigde voor de kantonrechter verschijnen.

Iedere meerderjarige, die lasthebber kan zijn, kan als gemachtigde optreden.

4. Artikel 99a, eerste, tweede en derde lid, worden gelezen:

De kantonrechter kan bij met redenen omklede beschikking weigeren een bepaalde persoon die van het verlenen van rechtsgeleerde hulp zijn beroep maakt en geen advocaat of procureur is, als gemachtigde toe te laten. De weigering van toelating geldt voor een bepaalde zaak of een door de kantonrechter vast te stellen tijd van ten hoogste twee jaren. De kantonrechter is bevoegd bij met redenen omklede beschikking de termijn telkens met ten hoogste een jaar te verlengen.

Bij zodanige weigering van toelating houdt hij de zaak of de zaken, waarin de niet toegelaten persoon als gemachtigde optreedt, zo nodig tot een volgende terechtzitting aan, tenzij de partij, wier gemachtigde niet is toegelaten, tegenwoordig zijnde, dadelijke behandeling wenst.

De griffier stelt bij aangetekende brief de partij, wier gemachtigde niet is toegelaten, met de aanhouding en de reden daarvan in kennis. Hij roept haar tevens op om op de voor de zaak reeds bepaalde of nader bepaalde terechtzitting in persoon of bij een andere gemachtigde tegenwoordig te zijn.

De kantonrechter kan bepalen dat een beschikking op grond van het eerste lid gegeven, uitvoerbaar bij voorraad is.

De persoon, die niet als gemachtigde is toegelaten of wiens niet-toelating is verlengd, kan binnen een maand na de mededeling der beschikking in beroep komen bij de arrondissementsrechtbank, waaronder de kantonrechter ressorteert, die de beschikking heeft gegeven.

Het onderzoek door de rechtbank geschiedt in raadkamer. De rechtbank beslist na de betrokken kantonrechter te hebben uitgenodigd de nodige inlichtingen te verstrekken en de appellant te hebben gehoord.

5. Artikel 100 vervalt en wordt vervangen door de volgende artikelen:

Artikel 100. De kantonrechter kan in iedere stand van het geding op verzoek van een der partijen een voorlopige voorziening bevelen, na de wederpartij in de gelegenheid te hebben gesteld te worden gehoord. De kantonrechter kan zekerheidsstelling bevelen. Tegen de uitspraak staat geen hogere voorziening open dan tegelijk met die tegen de einduitspraak in de hoofdzaak.

De voorlopige voorziening vervalt door het doen van afstand der instantie.

Artikel 100a. Indien de gedaagde een gedeelte van de eis schuldig erkent of onvoldoende weerspreekt en voor het overige verweer voert, kan de kantonrechter het erkende gedeelte van de eis toewijzen en bevelen dat voor het overige zal worden verder geprocedeerd.

De kantonrechter kan voorzieningen bevelen ter verzekering van de voldoening der proceskosten voor het geval, dat de schuldeiser met betrekking tot het gedeelte van de eis, waarover nog niet is beslist, in het ongelijk mocht worden gesteld.

6. Artikel 125 wordt gelezen:

Op het rechtsgeding bij de kantonrechter vinden de artikelen 126, onder (1) tot en met (15) en (17) en (18), 127—132, 134—140, 141, eerste en derde lid, 142, 143, 145, 146, 148—159 en 219—288 overeenkomstige toepassing voor zover in deze titel niet anders wordt bepaald en met dien verstande, dat proceshandelingen, voor welke de schriftelijke vorm is voorgeschreven, ook bij mondelinge verklaring ter terechtzitting kunnen geschieden.

7. Na de derde afdeling van de Tweede Titel van het Eerste Boek wordt een nieuwe afdeling ingevoegd, luidende:

Vierde afdeling

Van rechterlijke bevelen tot betaling

Artikel 125k. Hij, die ter zake van de nakoming van een overeenkomst een opeisbare geldsom van ten hoogste vijf honderd gulden in hoofdsom te vorderen heeft, kan de kantonrechter, die naar de gewone regelen van rechtspleging van de zaak zou kunnen kennis nemen, de uitvaardiging van een rechterlijk bevel tot betaling verzoeken.

Zodanig verzoek kan slechts één schuldenaar betreffen, dan wel een vennootschap onder firma of *en commandite*. Het kan alleen geschieden ten aanzien van schuldenaren, die een bekende woon- of verblijfplaats in Nederland hebben. Geldt het verzoek een vennootschap onder firma of *en commandite*, dan moet ten minste een van de vennoten of een van de beherende vennoten een bekende woon- of verblijfplaats in Nederland hebben.

Voor de toepassing van artikel 1286, derde lid, van het Burgerlijk Wetboek geldt de indiening van een verzoekschrift als vordering in rechten.

Artikel 125l. De schuldeiser dient ter griffie, onder overlegging van twee afschriften, een verzoekschrift tot uitvaardiging van het rechterlijk bevel tot betaling in.

Het verzoekschrift houdt in:

1°. de naam, de voornamen en de woonplaats van de schuldeiser;

2°. de door de schuldeiser binnen Nederland gekozen woonplaats, indien hij daar niet een woonplaats heeft;

3°. de naam, de voorletters en de woonplaats van de schuldenaar;

4°. het bedrag der vordering, dat van de rente, voor zover hierop aanspraak wordt gemaakt, mitsgaders het griffierecht;

5°. de gronden, waarop de vordering berust.

Op verzoekschriften, welke aan de in het eerste en tweede lid gestelde vereisten niet voldoen en welke niet voor verbetering of aanvulling door de schuldeiser in aanmerking komen, alsmede op zodanige, welke de kantonrechter reeds aanstonds onrechtmatig of ongegrond voorkomen, beschikt de kantonrechter afwijzend. De griffier doet van de afwijzing mededeling aan de schuldeiser. Tegen de beschikking staat geen voorziening open. Het betaalde griffierecht wordt teruggegeven.

Artikel 125m. De griffier vergelijkt de overgelegde afschriften met het oorspronkelijke verzoekschrift en waarmerkt ze voor gelijkloidend.

Het oorspronkelijke verzoekschrift blijft ter griffie berusten.

De griffier zendt de schuldenaar onverwijld een afschrift van het verzoekschrift toe. Daarbij voegt hij een kennisgeving, vermeldende de tijd, binnen welke, en de wijze, waarop de schuldenaar kan antwoorden, alsmede de rechtsgevolgen, door het eerste lid van artikel 125 o aan het niet-antwoorden verbonden.

De griffier tekent op het verzoekschrift en de twee afschriften de dag der verzending aan.

Artikel 125n. Indien de schuldenaar tegenspraak wenst te voeren, dient hij een schriftelijk antwoord in binnen veertien dagen na de dag der verzending van het afschrift van het verzoekschrift, onder overlegging van een afschrift van zijn antwoord. De kantonrechter kan deze termijn op verzoek van een der partijen of ambtshalve verlengen.

De griffier zendt de schuldeiser onverwijld het afschrift van het schriftelijk antwoord toe, nadat hij het met het oorspronkelijk antwoord heeft vergeleken en het voor gelijkloidend heeft gewaarmerkt. Het oorspronkelijk antwoord blijft ter griffie berusten.

Artikel 125 o. Indien de schuldenaar niet binnen de gestelde termijn antwoordt en de voorgeschreven formaliteiten in acht zijn genomen, vaardigt de kantonrechter, tenzij het verzoek hem onrechtmatig of ongegrond mocht voorkomen en hij op die grond afwijzend beschikt, een rechterlijk bevel tot betaling uit.

Tegen de krachtens het eerste lid gegeven beslissingen staat, behoudens verzet van de schuldenaar tegen het rechterlijk bevel tot betaling, generlei voorziening open.

De kantonrechter, die het rechterlijk bevel tot betaling heeft uitgevaardigd, neemt van het verzet kennis. Het verzoekschrift tot uitvaardiging van het rechterlijk bevel tot betaling geldt als de oorspronkelijke inleidende dagvaarding.

Artikel 125p. Indien de schuldenaar binnen de gestelde termijn antwoordt en uit zijn antwoord blijkt, dat hij geen tegenspraak wenst te voeren, vaardigt de kantonrechter, tenzij het verzoek hem onrechtmatig of ongegrond mocht voorkomen en hij op die grond afwijzend beschikt, een rechterlijk bevel tot betaling uit. Indien uit het antwoord blijkt, dat de schuldenaar slechts voor een gedeelte tegenspraak wenst te voeren, kan de kantonrechter voor het overige gedeelte een rechterlijk bevel tot betaling uitvaardigen.

Tegen de krachtens het eerste lid gegeven beslissingen staat, behoudens het verzet van de schuldenaar tegen het rechterlijk bevel tot betaling, generlei voorziening open. Het derde lid van artikel 125 o is van toepassing.

De kantonrechter kan voorzieningen bevelen ter verzekering van de voldoening der proceskosten voor het geval, dat de

schuldeiser met betrekking tot het gedeelte van de gevorderde geldsom, waarover nog niet is beslist, in het ongelijk mocht worden gesteld.

Artikel 125q. Het rechterlijk bevel tot betaling heeft de kracht van een verstekvonnis. Voor wat de tenuitvoerlegging betreft, staat de in executoriale vorm opgemaakte expeditie van het bevel gelijk met de grosse van een vonnis.

De kantonrechter kan de voorlopige tenuitvoerlegging van het rechterlijk bevel tot betaling met of zonder zekerheidstelling gelasten.

Artikel 125r. Zolang de kantonrechter nog geen rechterlijk bevel tot betaling heeft uitgevaardigd, kan de schuldeiser te allen tijde bij schriftelijke mededeling ter griffie, onder overlegging van een afschrift, het bedrag zijner vordering verminderen of zijn verzoekschrift intrekken.

De griffier geeft van de vermindering van het bedrag der vordering of van de intrekking van het verzoekschrift onverwijld aan de schuldenaar kennis door toezending van een afschrift van de schriftelijke mededeling.

Artikel 125s. Het rechterlijk bevel tot betaling houdt in:

1°. de naam, de voornamen, het beroep, de woonplaats van de schuldeiser en, indien deze niet in Nederland woonplaats heeft, diens gekozen woonplaats;

2°. de naam, de voorletters en de woonplaats van de schuldenaar;

3°. het bedrag der vordering, mitsgaders een summier opgave der gronden, waarop deze berust;

4°. het bevel tot voldoening van hetgeen aan hoofdsom, rente en kosten is toegewezen;

5°. de vermelding, dat het rechterlijk bevel tot betaling aan verzet is onderworpen;

6°. het bevel tot voorlopige tenuitvoerlegging, indien dit gegeven is.

De griffier tekent op het oorspronkelijke verzoekschrift de uitgifte van het rechterlijk bevel tot betaling aan en zendt een in executoriale vorm opgemaakte expeditie van het bevel onverwijld aan de schuldeiser toe. De griffier zendt een afschrift aan de schuldenaar.

Artikel 125t. Indien de schuldenaar binnen de gestelde termijn antwoordt, en uit zijn antwoord blijkt, dat hij tegenspraak wenst te voeren, en de voorgeschreven formaliteiten in acht zijn genomen, verwijst de kantonrechter, tenzij het verzoek hem onrechtmatig of ongegrond mocht voorkomen en hij op die grond afwijzend beschikt, de zaak, behoudens voor het gedeelte, waarover reeds beslist mocht zijn ingevolge het eerste lid van artikel 125p, op een termijn van ten minste acht dagen naar een gewone terechtzitting van zijn gerecht. Tegen de in dit lid bedoelde beschikkingen staat generlei voorziening open.

De beschikking tot verwijzing bevat, behalve de opgaven, genoemd in artikel 125s, eerste lid, onder 1°, 2° en 3°, de vermelding van de terechtzitting, naar welke de zaak wordt verwezen.

Het verzoekschrift tot uitvaardiging van het rechterlijk bevel tot betaling geldt als de oorspronkelijke inleidende dagvaarding.

De schuldenaar is bij het door hem te voeren verweer niet gebonden aan de inhoud van zijn antwoord, onverminderd de bevoegdheid van de rechter om daaraan bewijs tegen hem te ontfemen.

Artikel 125u. Indien de schuldeiser op de bepaalde terechtzitting niet verschijnt, wordt hij geacht zijn vordering te hebben ingetrokken en wordt hij in de kosten der wederpartij veroordeeld.

Indien de schuldenaar op de bepaalde terechtzitting niet verschijnt, wordt uitspraak gedaan bij een vonnis, hetwelk als een vonnis op tegenspraak wordt beschouwd. De kantonrechter

slaat acht op het verweer, dat in het antwoord van de schuldenaar mocht zijn vervat.

Artikel 125v. De griffier zendt, voor zoveel niet anders is bepaald, onverwijld een afschrift van de door de kantonrechter gegeven beschikkingen aan ieder der partijen toe.

De griffier verzendt alle voor de schuldeiser of de schuldenaar bestemde stukken bij aangetekende brief, waarvoor een bericht van ontvangst wordt verlangd. Bereikt een stuk de geadresseerde niet, dan heeft het geen rechtsgevolg. Het stuk wordt geacht de geadresseerde te hebben bereikt, indien hij heeft geweigerd het in ontvangst te nemen, dan wel indien hij heeft nagelaten een voor hem bestemd stuk binnen de termijn door de dienst der posten gesteld ten postkantore in ontvangst te nemen. De griffier verzendt het stuk alsdan bij gewone brief.

8. Artikel 127, tweede lid, vervalt.

Artikel II

In artikel 81, tweede lid van het Burgerlijk Wetboek wordt de punt aan het slot vervangen door een komma, waarna wordt toegevoegd:

tenzij het een geding voor een kantonrechter betreft en de gedaagde een bekende woon- en verblijfplaats binnen Nederland heeft, en door het kiezen van woonplaats van de wettelijke regeling omtrent de betrekkelijke bevoegdheid zou worden afgeweken.

Artikel III

Op de behandeling van zaken, waarin vóór de dag van inwerkingtreding van deze wet een dagvaarding is uitgebracht, of die vóór die dag aanhangig waren, zijn de bepalingen van deze wet niet van toepassing.

Zaken, waarin overeenkomstig het bepaalde in het besluit van de Secretaris-Generaal van het Departement van Justitie van 15 oktober 1942 ter vergemakkelijking van de inning van kleine geldvorderingen (*Verordeningenblad* 1942 nr. 124) vóór de dag van inwerkingtreding van deze wet een verzoekschrift is ingediend, worden overeenkomstig de bepalingen van dat besluit behandeld.

Artikel IV

Het besluit van de Secretaris-Generaal van het Departement van Justitie van 15 oktober 1942 ter vergemakkelijking van de inning van kleine geldvorderingen (*Verordeningenblad* 1942, nr. 124) vervalt.

Artikel V

Deze wet treedt in werking op een door Ons te bepalen tijdstip.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle ministeriële departementen, autoriteiten, colleges en ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven